

[Aage Brusgaard]

Jeg mener, at Danmark gjorde vore broderfolk i de nordiske lande en bjørnetjeneste ved at sige ja til den union. Vi ved, at både Finland, Norge og Sverige har sympati for et fællesskab med EF; men vi ved også, at i de meningsmålinger, der har været i de tre lande, har befolkningerne klart givet til kende, at de godt vil være medlem af EF, men at de ikke vil være medlem af en union i EF. Derfor mener jeg, at det meget let kan blive sådan, at vi ved at sige ja til Unionen kommer til at spænde ben for de nordiske landes optagelse i EF, fordi befolkningerne ikke ønsker deltagelse i en EF-union.

Man må jo nok også sige, at handelshindringer – som veterinærkontrol og lign. – er nedbrudt meget mere i forhold til lande syd for vores grænse end i forhold til f.eks. Norge og Sverige. Selv om vi har haft Nordisk Råd i mange, mange år, er handelshindringerne mellem de nordiske lande jo ikke fjernet.

Jeg vil nævne en sag, som har været fremme i pressen de sidste 14 dage, nemlig om dansk svinekød. Vi eksporterer svinekød næsten til hele kloden. Der er salmonellabakterier i vores svinekød, ligesom der er i næsten alle andre landes svinekød; det kan ikke undgås. Hvem er det, der prøver at gøre det til et problem? Det er et af vores broderfolk, nemlig Sverige, der prøver at skade vores eksport, hvor det kan. Det mener jeg nok at man burde tage op i Nordisk Råd, når vi er naboer, når vi er broderfolk, i stedet for i den grad, som man gør, at forsøge at skade dansk eksport ude omkring.

En anden ting, som jeg mener vil være relevant at tage op, er, hvor nabovenligt det faktisk er, at svenskerne lægger et atomkraftværk lige ved vores hovedstad. Noget andet, som jeg mener vil være relevant for de fem nordiske lande at tage op, er de atomreaktorer, der står både i Sovjetunionen og i Polen. Vi ved, at hvis lortet springer i luften, er det alle de nordiske lande, der vil få giften i hovedet, så jeg mener, det er noget, vi burde kunne tage op og finde en fælles holdning til.

Der står også noget i redegørelsen om en satellitkanal og fællesnordisk tv. Vi har fået en rapport fra Danmarks Radio, som tager afstand fra en fællesnordisk kanal. Man begrundet det både med økonomiske hensyn og med, at den kun i meget ringe udstrækning kan dække befolkningen i Norden. Det ser ud til, at i hvert tilfælde både Norge, Sverige og Finland

har sympati for sådan en fælles satellit, men for Fremskridtspartiets vedkommende mener vi ikke at det er noget, som Folketinget eller i det hele taget det offentlige skal blande sig i. Hvis vi skal have en satellit og en fælles tv-kanal, må det blive på helt privat basis, som vi også kender det fra andre multilandsdækkende radio- og tv-kanaler, der bliver finansieret enten ved, at man direkte betaler licens for at modtage dem, eller ved reklamer.

Jeg synes også, det vil være relevant, som der står i redegørelse nr. R 2, at vi diskuterer beskæftigelsesproblemer. Vi ved, at beskæftigelsesproblemet faktisk er ens overalt i de nordiske lande. Men der er jo ikke meget ved det, hvis vi bare gør, ligesom vi gør i Danmark: diskuterer problemet, men ikke gør noget ved det. Vi ved alle sammen, at når vi har den store arbejdsløshed i Danmark og i Norden, er det, fordi vi har alt for store offentlige udgifter, som har skruet skatten op, som igen har skruet timelønnen op. Derfor nedlægges der tusindvis af arbejdspladser i de skandinaviske lande; de bliver flyttet til øst, og de bliver flyttet til syd, hvor arbejdskraften er meget, meget billigere.

Det med at tage tingene op i Nordisk Råd og diskutere dem dér hjælper jo ikke noget, hvis man ikke vil gøre noget ved problemet, og alle ved, hvad der er problemet: De arbejdspladser, der bliver nedlagt i Danmark, bliver flyttet sydpå og østpå, hvor arbejdslønnen er lavere; så enkelt er det. Og timelønnen er blevet for høj her og i Norge og i Sverige, fordi de offentlige udgifter er skruet op og skatten er blevet for høj.

Formanden:

Hr. Aage Brusgaard brugte et udtryk om atomkraftværker, som ikke er acceptabelt i henhold til Folketingets forretningsorden.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg overvejede, om jeg skulle lade være at tage ordet, men da hr. Aage Brusgaard nu er ny i nordisk sammenhæng, vil jeg alligevel gøre det. Hr. Aage Brusgaard sagde, at det eneste, vi havde fælles med de nordiske lande, var den dér paskonvention – og i øvrigt kunne hr. Aage Brusgaard ikke lide svenskere.

Jeg vil godt reklamere en lille smule for en bog, der hedder »Nordiske samarbejdsafta-